

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 79/26

V Lucemburku dne 4. června 2026

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-147/24 | [Safi]1

Matka nezletilého dítěte, které je občanem Unie, může mít odvozené právo pobytu v členském státě, v němž bydlí se svým synem a jehož je tento syn státním příslušníkem, i když již má právo pobytu v jiném členském státě.

Marocká matka bydlí v Nizozemsku se svým manželem nizozemské a marocké státní příslušnosti a jejich nezletilým synem nizozemské státní příslušnosti. Matka si přeje získat odvozené právo pobytu v Nizozemsku, aby mohla nadále žít se svým dítětem, které je občanem Unie. Její žádost byla zamítnuta s odůvodněním, že již má právo pobytu ve Španělsku a její nezletilé dítě jí může do tohoto členského státu doprovázet. Soudní dvůr však zdůraznil význam respektování rodinného života, který toto dítě v současné době vede s oběma svými rodiči, na nichž je závislé, v Nizozemsku. Existuje totiž konkrétní riziko, že dítě bude odloučeno od svého otce, pokud ten nezíská právo pobytu ve Španělsku. V takovém případě by mělo být matce přiznáno odvozené právo pobytu v Nizozemsku. Kromě toho by jí mělo být toto právo přiznáno i v případě, že by bylo zjištěno, že přemístění do Španělska je v rozporu s nejvlastnějším zájmem dítěte.

V, marocká státní příslušnice, v letech 1999 až 2014 legálně pobývala a pracovala ve Španělsku. Od svého sňatku v roce 2014 žije v Nizozemsku se svým manželem, který se tam narodil a má nizozemské a marocké státní občanství. Jejich manželství bylo zapsáno do matriky nizozemské obce, ve které mají bydliště. V však není držitelkou povolení k pobytu na území Nizozemska. V roce 2015 se jim narodil syn, který má nizozemské státní občanství a o něhož manželé společně pečují. Manžel V nemá žádný příjem z výdělečné činnosti z důvodu svého zdravotního stavu, a je proto částečně osvobozen od povinnosti pracovat. Pobírá ovšem dávky sociálního zabezpečení.

V roce 2020 podala V žádost o odvozené právo pobytu v Nizozemsku. V roce 2021 nizozemské orgány její žádost zamítly s tím, že má právo pobytu ve Španělsku. Kromě toho jí tyto orgány nařídily, aby se tam neprodleně odebrala, a tedy opustila území Nizozemska. V se poté obrátila na soud v Haagu (Nizozemsko), který konstatoval, že mezi V a jejím nezletilým dítětem, občanem Unie, existuje vztah závislosti, a rozhodl se obrátit na Soudní dvůr.

Soudní dvůr ve svém rozsudku nejprve připomněl, že v případě, že by V již neměla právo pobytu ve Španělsku, byly by nizozemské orgány s ohledem na tento vztah závislosti povinny přiznat jí odvozené právo pobytu v Nizozemsku. Pokud by totiž bylo V takové právo pobytu odepřeno, její nezletilé dítě, které je občanem Unie, by bylo nuceno doprovázet svou matku a opustit území Unie. Takový odchod by toto dítě zbavil možnosti skutečně využívat podstatné části jeho práv občana Unie.

Soudní dvůr dále uvedl, že v případě, že V má stále právo pobytu ve Španělsku, nemůže tato okolnost sama o sobě vyloučit možnost, aby V požádala odvozeného práva pobytu v Nizozemsku. V případě, že by bylo V takové právo pobytu odepřeno, bylo by totiž její dítě nuceno doprovázet svou matku do Španělska, a tedy opustit Nizozemsko, členský stát svého bydliště, jehož je státním příslušníkem, což by mohlo porušit některá z jeho základních práv.

V této souvislosti zdůraznil Soudní dvůr význam respektování rodinného života, který toto dítě v současné době vede s oběma svými rodiči, na nichž je závislé, v Nizozemsku. Existuje totiž konkrétní riziko, že tento rodinný život nebude moci

ve Španělsku pokračovat a dítě bude odloučeno od svého otce, pokud ten nezíská právo tam trvale pobývat. Za těchto okolností, a s výhradou ověření nizozemským soudem, Soudní dvůr konstatoval, že V by mělo být přiznáno odvozené právo pobytu v Nizozemsku, jelikož odepření tohoto práva by narušilo celistvost rodiny a zbavilo by toto dítě možnosti udržovat pravidelné osobní vztahy a styk s oběma rodiči, kterou má od narození.

Nizozemský soud musí rovněž ověřit, zda by nucené přemístění dítěte do Španělska nebylo v rozporu s jeho nejvlastnějším zájmem. V daném případě dítě nemluví španělsky, nýbrž nizozemsky. Začalo nadto mluvit až v pěti letech a má problémy s řečí a vyjadřováním, kvůli kterým navštěvuje v Nizozemsku speciální školu určenou pro žáky, kteří potřebují zvláštní asistenci. Pokud by tento soud shledal, že takové přemístění do Španělska je v rozporu s nejvlastnějším zájmem dítěte, mělo by i z tohoto důvodu být V přiznáno odvozené právo pobytu v Nizozemsku.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr. Vylíčení skutkového stavu a právního rámce se vztahuje k rozhodné době a vychází ze spisu.

[Úplné znění rozsudku](#), a případně jeho shrnutí jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.